

Fortes tensions per la nova remodelació del mercat

Prensa valenciana, última hora

Amb l'aparició dels diaris de València el dilluns, pertorbant la tranquil·la *Hoja del Lunes*, la inauguració d'un diari de la cadena Prensa Ibérica a Castelló, i les expectatives truncades de *Mediterráneo*, el panorama informatiu ha entrat en una dura batalla pel mercat.

Hoja del Lunes de València és una resta històrica d'aquells informatius que inauguraven la setmana a tota la península després d'un descansat diumenge. Ara, l'aparició als quioscos, des de dilluns 11 de març, dels dos diaris de València, *Levante* i *Las Provincias*, i una criticable gestió empresarial, situen en autèntiques dificultats la continuïtat de l'únic producte de paper que governava en solitari la informació del dilluns.

Des de *La Mejor Guía de València*, un opuscle dedicat a l'espectacle, connectat a interessos sòcio-familiars de *Las Provincias* i dirigit per **Javier Falomir**, s'ataca duríssimament tant la marxa actual de *La Hoja* i el seu director actual, **Mario Beltrán**, com al responsable del rotatiu *Levante*, **Ferran Belda**, culpable, segons la *Guía*, de l'hecatombe periodística que podien viure els tallers de la ciutat.

Ara, **Falomir** afirma que. "*Levante* ha

superat vendes, però no podrà mantenir la seua infraestructura actual". I sobre *La Hoja*, diu: "Anirà cada vegada a menys. Mario Beltrán va arribar a ella quan les seues expectatives eren extraordinàries, i era difícilíssim empijor-la".

Indignat, **Beltrán** no vol entrar a la trampa que l'han estès. President de l'Associació de la Premsa, de la qual depèn *La Hoja*, afirma: "ha esclatat la guerra, i això no és més que una bruta estratègia empresarial per guanyar lectors. Cent famílies treballen ací i es beneficien del diari. Eixir els altres el dilluns ha estat un pas enrere, però... ¡és el mercat lliure!", exclama. "S'ha trencat l'equilibri".

Amb més de seixanta anys de capçalera, el dilluns anterior al de l'eixida de la competència, *La Hoja* va vendre, segons Beltrán, 93.000 exemplars. "Al dilluns següent, només ens van llevar cadascú un 20%". Amb tres rotatives, *La Hoja* necessita renovar la pre-impresió i optimitzar

el rendiment dels seus tallers. El futur és incert. "Però eixirem endavant. El camí és el diari. ¿Fórmules? L'elecció més segura és conservar la majoria. En cap cas anirem a menys. No pense ser president d'una minoria", confessa. "Si nosaltres ens afonem, aquí entrarà un gran grup que té un immens forat de lectors".

Per *La Hoja* s'ha interessat el Grupo 16 de **Juan Tomás de Salas**; Anaya, **Berlusconi** i l'ONCE, que volien els seus tallers per a *El Sol*; i el Grup **Zeta**. Mentre els primers van intentar compres amb capital majoritari, **Zeta** optava pel 49% i l'eixida diària. "Tot han estat converses, però res és descartable", augura Beltrán.

Per a **Maria Consuelo Reyna**, esperit vertebral de la premsa conservadora, "eixir el dilluns és com eixir qualsevol altre dia". Clarament i contundentment, repassa així els seus veïns de paper: "El futur de *La Hoja* és incert. *Levante* és només de Lerna, i *Mediterráneo* aspirava a ser tan

L'equilibri del dilluns i la calma tensa de la premsa valenciana s'han trencat.

M. Consuelo Reina, entre els adalís de la premsa valenciana; a la dreta, Mario Beltrán; a l'esquerra, Ferran Belda.

RAFA GIL

sols un diari *chiquitito y peleón*, quan hem de ser grans i competitiu". Sobre l'atmosfera que reina a la ciutat, l'ànima de *Las Provincias* confirma: "hi ha una guerra oberta. I alguns que volen fer la seua venda mitjançant barbaritats i calúrnies".

Ferran Belda, director de *Levante-El Mercantil Valenciano*, explica: "L'aparició o no els dilluns, no era cap pacte de cavallers, sinó una voluntat nostra des de fa dos anys i mig. Però esperàvem comptar amb el nou edifici, reforçar infraestructura, una rotativa puntera i millor tecnologia impressora, renovar plantilles i una profunda informatització. La premsa valenciana no eixia el dilluns perquè estava a l'edat de pedra. Hi havia esclerosi empresarial".

Al nord valencià, *Levante* aterrava passat dissabte 23 de març, amb la capçalera *Levante de Castellón*. El seu delegat és **Vicent Bau**, gendre d'uns dels màxims accionistes d'aquest diari. La biga mestra dels professionals de la Plana procedirà de la *COPE-Ràdio Popular* i del *Castellón Diario*. Belda assegura: "no eixim amb intenció d'enviar gent a l'atur. Amb els tres diaris, *Información*, *Levante* i *Levante de Castellón*, vertebrarem tota la informació del país".

Entrar a Castelló era un vell somni empresarial de *Prensa Ibérica, SA*, la potent cadena interregional de l'aragonès **Francisco Javier de Moll**, i una proposta de **Jesús Prado**, director general del *holding* informatiu al país. Prado tenia planificat un diari per a cada província autònoma. El desig primitiu era comprar *Me-*

diterráneo. Primerament, a la subhasta dels antics mitjans de l'estat, fa uns set anys, i més tard, entre 1987-88, quan **Cesáreo Fernández**, president de la PIMEV, i altres socis, abandonaven el seu paquet d'accions. Però també aleshores va ser impossible. L'advocat castellonenc **Ricardo Wenley Palacios** les va conquistar a favor dels empresaris valencians **Jaime Olleros** i **Vicente Flames**, els quals, en plena febre econòmic-informativa, havien intentat de fer-se amb un fragment del poder del *Levante*. A la tardor passada, Olleros se n'anava, i tornaven a alliberar-se prop del 38% de les participacions. Però l'editor Moll, segons confirma el director de *Levante*, té el control absolut. L'altre diari de la Plana, el *Castellón Diario*, de capital empresarial, també fou tantejat per Moll-Prado. Belda confia que el seu diari, "sens dubte, castellonenc, arribe a tenir, després del rodatge inicial, tantes planes com els diaris locals de la Plana".

Benigno Camanas, director de *Mediterráneo*, comenta: "La presència aquí de *Levante* em preocupa, però no tinc massa por. Pel fet de col·locar unes fulles al mig d'un diari que no és castellonenc. Quant a la redacció, no en tenen prou per fer dotze fulles. Han volgut portar-se gent del *Mediterráneo* i han fet molt de mal al *Castellón Diario*", opina. "Si a Castelló *Mediterráneo* té ja una dura competència, a València, on el diari de la Plana pensava entrar a sac amb una inversió superior als 300 milions de pessetes, encara no ha aparegut. La frustració entre els seus professionals és completa. Molts accionistes no van veure mai beneficis aquest viatge

d'extramurs. "Pensaven que a València aniríem més ràpids. Hi ha hagut problemes d'administració i de neteja de la casa, però els plans d'expansió continuen. No tenim pressa". Un altre projecte, eixir a Elx i més tard a Alacant, tampoc va resultar. "Era impossible fer un diari allà des de la distància de Castelló", explica el director de *Mediterráneo*.

Fundat fa 52 anys, propietat de PECSA, *Mediterráneo* compta entre els seus 280 accionistes, amb nombrosos ciutadans independents, del CDS, el PP o l'UPV, però és controlat per una còmoda majoria de socialistes i membres de l'UGT comarcal. Benigno Camanas no ha permès mai cap crítica al partit que presideix la Generalitat. Camanas va entrar com a director del diari el 21 de juliol de 1988, i ocupava la responsabilitat amb tota la confiança del president **Joan Lerma**. Ara, encara que els dos ho neguen, es troba plenament distanciat de **Jaume Avellà**, ex-director general dels sistemes informàtics de la Generalitat i de les relacions informatives; enfrontat a tota la redacció i criticat per una part del consell administratiu. Un dels seus membres acusa: "Camanas no ha fet mai cap projecte, i no ha tingut mai cap estratègia. La seua direcció, amb un any i mig sense preparar res, ha estat anàrquica. I encara que al seu contracte cobra deu milions de pessetes a l'any, aproximadament, i l'obliga a quedar-se a Castelló, mai para fix". Altres professionals de la casa esperen que Camanas abandone la direcció per retornar al diari.

Ismael L. Belda